

3

Strigy jsou mrzké

Věru, jest to vpravdě tak

Samá mrzutost

„JSOU TADY!“ zaječela Meg.

Mezi námi, když po ní chci, ať mluví o něčem důležitém, mlčí jak zařezaná. A teď čelíme naprosto jasnému nebezpečí, a ona ztrácí čas křikem *Jsou tady*.

Grover zrychlil, s hrdinskou silou se hnál po rampě a vlekl mou ochablou, lepicí páskou připevněnou mršinu s sebou.

Otočený dozadu jsem měl skvělý výhled na strigy, jak vylétají ze tmy a žluté oči jim blýskají jako mince na dně kalné fontány. Bylo jich deset? Nebo víc? Po tom, jak jsme se natrápili s jedinou, se mi naše šance proti celému hejnu nezamlouvaly, zvláště když jsme teď byli seřazení jako štavnaté cíle na úzké kluzké římse. Pochyboval jsem, že Meg svede *všem* ptákům pomoci k sebevraždě náletem po zobáku do zdi.

„Planika!“ zavolal jsem. „Šíp řekl, že strigy odpuzuje planika.“

„To je rostlina.“ Grover zalapal po vzduchu. „Myslím, že jsem ji jednou potkal.“

„Šípe, co je planika?“ zeptal jsem se.

TO MI NENÍ ZNÁMO! ZRODIL JSEM SE SICE V HÁJKU,
TO VŠAK NEZNAMENÁ, ŽE JSEM ZAHRADNÍKEM!

Znechuceně jsem ho zastrčil zpátky do toulce.

„Apollóne, kryj mě.“ Meg mi vrazila do ruky jeden meč a začala se probírat zahradnickým opaskem, přitom nervózně pokukovala po stoupajících strigách.

Netuším, jak si představovala, že ji budu krýt. Na šermování jsem úplně levý, i když netrčím jako moucha na mucholapce satyrovovi na zádech a nečelím protivníkovi, který svému vrahovi přinese prokletí.

„Grovere!“ křikla Meg. „Zjistíme nějak, co je planika?“

Roztrhla náhodně jeden sáček a hodila semena do prázdna. Pukla jako popcorn v mikrovlnce a vytvořila plody velké jako granáty s listnatými zelenými stonky. Popadaly mezi hejno strig, několik jich zasáhly, ptáci překvapeně zaskřehotali, ale dál se blížili.

„To jsou hlízy,“ zasípал Grover. „Planika bude ovoce.“

Meg roztrhla další sáček. Zасыpala strigy explozí keřů posetých zelenými bobulemi. Ptáci se jim prostě vyhnuli.

„Réva?“ zeptal se Grover.

„Angrešt.“

„Víš to jistě?“ zeptal se Grover. „Podle tvaru těch listů –“

„Grovere!“ vyštěkl jsem. „Držme se bitevní botaniky. Pojdme – DOLŮ!“

Teď nechám na vás, laskaví čtenáři, abyste se rozhodli sami. Myslíte, že jsem se chtěl vrátit vstříc tomu hejnu? Jistěže ne. Přesto, jak si Meg později stěžovala, jsem ji varoval, že jí nejbližší striga útočí přímo na hlavu.